

SHARI LAPENA

Shari Lapena va néixer al Canadà l'any 1960. De nena va créixer envoltada de llibres. La seva mare, una apassionada de la literatura, s'encarregava que a casa sempre hagués què llegir. Potser d'aquí va sorgir la seva passió per l'escriptura i la lectura; un hàbit que ha inculcat als seus dos fills, els quals ho fan desmesuradament, tot i que un d'ells és dislèxic.

Va estudiar Dret perquè, encara que havia volgut ser escriptora des de la infància, no creia que "fos una elecció practica de carrera", i es va llicenciar a la The Humber School for Writers.

Després d'alguns anys treballant com advocada i d'insatisfacció en la professió legal, **Lapena** va tornar a l'escola per convertir-se en professora d'anglès, a la qual s'adaptava millor. En tenir els seus dos fills va decidir quedar-se a casa amb ells, i va començar a escriure, debutant com a novel·lista amb **Things Go Flying** (2008), una comèdia en una trama amb crisi d'edat, secrets i

fantasmes. La segona novel·la va ser un altre llibre d'humor, **Happiness Economics** (2012), la història d'un poeta anomenat Will Thorne, casat amb una brillant economista, a la recerca d'una musa i del significat de la vida.

Però les novel·les literàries còmiques no es venen molt bé i va decidir canviar de gènere, abandonar la comèdia i crear trames de suspens i misteri un gènere que sempre li va encantar llegir, però no s'havia atrevit a abordar.

El salt a la fama com a escriptora li va arribar amb **La parella del costat** (2016), que podria adscriure's a l'anomenat **domestic noir**.

Contrari al que molts pensarien, **Shari** no va necessitar un ardu procés creatiu o esperar que la inspiració arribés miraculosament. "La idea d'uns pares que són plantats per la seva mainadera a l'últim minut quan necessiten anar a una festa en la qual es va demanar que no portessin el seu nadó simplement va aparèixer un dia en el meu cap". I va ser així com va seguir amb el desenvolupament de la història, amb ells prenent la decisió de deixar la seva filla sola a la casa contigua, agafar el monitor i visitar-la cada mitja hora.

Sempre que té temps, l'escriptora **Shari Lapena** viatja des de casa a Toronto a la granja victoriana al nord de Cobourg, Ontario, que ella i el seu marit Manuel Lapena estan restaurant.

Bàsicament, cal refer tot, des del morter i els ampits de pedra fins el cablejat, el sostre i la calefacció. Però del que Lapena està realment entusiasmada és amb les habitacions de la criada, amb la seva escala del darrere de la cuina. Aquí és on estarà la seva oficina d'escriptura.

Shari escriu sobre un escriptori col·locat a la seva habitació. No creu a esperar que arribi la inspiració, sinó en la disciplina i el treball constant. Sense música de fons. No li agraden les interrupcions. És una dona metòdica i aprofita el temps.

DOMESTIC NOIR

Que la novel·la negra està vivint una època daurada és evident, no hi ha més que fer una ullada a la proliferació de segells i festivals literaris que porten associada l'etiqueta "black". Ara el que triomfa entre els lectors és un nou subgènere: el **domestic noir**. Hi ha qui diu que serà el subgènere negre del segle XXI.

A diferència de la novel·la negra o policíaca, on l'horror ja ha passat i un detectiu va tirant del fil fins a descobrir qui, com i per què, el **domestic noir** s'acosta més al thriller psicològic. Aquí, el lector no coneix per endavant quin serà el crim atroz sobre el qual s'anirà construint la trama, i aquesta, a més, girarà al voltant de persones completament normals. Només que ara s'afegeix un matís més: el suspens aflora precisament allà on el protagonista hauria de sentir més segur. Les narracions transcorren a les llars i llocs de treball, i encara que no de forma exclusiva giren al voltant d'una experiència femenina i es basa en una visió àmpliament feminista de l'esfera domèstica com una desafiant i de vegades perillosa promesa per als seus habitants.

Les històries estan ben ancorades a la vida quotidiana i poden abordar les relacions entre persones, per exemple, en parella o en família. A través de les tensions que es creen i el perill que es desenvolupa, també un ambient agonitzant, el personatge femení es troba en situacions perilloses emocionals o físiques.

En el **domestic noir** hi ha un element clau per mantenir el suspens: que el narrador no és de fiar. El que subjau és bàsicament una pregunta: què sabem realment de la persona a la que tenim al costat? Tots tenim secrets, és humà guardar-nos alguna cosa.

La majoria d'escriptors que solen incloure dins el domestic noir, són dones: Julie Cruch, Lionel Shiver, Julie Myerson, Samantha Hayes, Paula Hawkins, Fiona Barton, Clare Mackintosh, Elizabeth Haynes, Gillian Flynn, i l'autora de la qual tractem, Shari Lapena.

Segons coincideixen els experts, la que va marcar un abans i un després va ser **Perduda**, de la nord-americana Gillian Flynn. De nou, un matrimoni tòxic és l'eix sobre el qual es vertebrava aquest bestseller que David Fincher va portar a la gran pantalla amb Ben Affleck i Rosamund Pike.

LA PARELLA DEL COSTAT

Mai se sap el que passa a la casa del costat.

Dues parelles, dues cases i un muntanya russa de mentides, traïció i secrets entre marits i mullers.

Tot comença la nit en què **Anne i Marco Conti** van a sopar a casa dels seus veïns **Cynthia i Graham** i deixen la seva filla **Cora** de 6 mesos a casa seva. La veïna els ha convidat a una petita festa a casa però prefereix que la nena no hi vagi. Res personal, és només que no suporta la idea que plori.

Marc està d'acord. Després de tot, diu, és la casa del costat. El pla que proposa és que portar-se el monitor infantil i tornar-se per anar a veure-la. Tot i així, Anne se sent molt culpable de deixar-la. Se sent una pèssima mare per anteposar una estona de diversió a la petita.

Marc, el pare de **Cora**, s'ho està passant genial i considera que la seva dona ha de divertir-se una mica més, ja que des que va tenir a la nena ha estat patint problemes de depressió.

Cada mitja hora fan torns **Anne i Marc** per anar a veure-la i comprovar que segueix dormint. Tot està bé fins que la festa acaba i quan el matrimoni torna a casa i descobreixen la porta principal entreoberta i les seves pitjors pors es fan realitat: la petita ha desaparegut.

Algú ha entrat. Algú s'ha portat a la seva nena. Algú ha posat la seva vida del revés. La desesperació **d'Anne i Marc** no quedarà en l'agonia de no saber què ha passat amb Cora, ja que la policia no deixa de trobar indicis que els assenyala directament com els responsables d'aquesta tragèdia.

Des d'aquest moment qualsevol és culpable.

Ha pogut fer-li alguna cosa **Anne** a la nena? O **Marc**? O tots dos junts?

La família sempre és la primera sospitosa en aquests casos però, és possible que hagi estat algun d'ells tan angoixats com estan? O precisament ho estan per haver-li fet alguna cosa? I els veïns? O és possible que algú, assabentat dels diners que tenen els avis de **Cora**, l'hagi segrestat per demanar un rescat. O pot haver-hi un altre motiu per haver-se-la portat?

A **La parella del costat** es planteja el pitjor malson d'uns pares: la desaparició del seu fill. A sobre, tenint ells part de responsabilitat perquè havien deixat a la nena sola amb només sis mesos.

El llibre és molt visual i cinematogràfic. De moment ja han estat adquirits els drets per fer una sèrie de televisió.

ESCENARIS

Tota l'acció de la novel·la s'esdevé a **Toronto**, la ciutat més gran del Canadà i la capital de la província d'Ontàrio. És considerada el motor econòmic del Canadà, amb influència regional, nacional i internacional, i el centre financer i cultural del país.

Localitzada a la riba nord-oest del llac Ontàrio, és la cinquena ciutat més gran de l'Amèrica del Nord i la 21a més poblada del món.

Shari Lapena a la Xarxa de Biblioteques

- **La parella del costat**
- **Un estrany a casa**
- **Un convidat inesperado**